

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XV, бр. 1 (1148)

Търново, четвъртък, 1 януари 1959 г.

Цена 20 ст.

Илия МОНОВ

ЩАСТЛИВИ НАШИ БЪДНИ ДНИ
БЪДЕТЕ!

Дванадесет! Избързал гръм разкъса
смялчана, студена зима нощ.
След него канонада цяла... Сясна
червен ракет и сриза мрака с нож.
Невидими ръце разсяха горе
в простора разноцвет букет ракети.
Честита новата година, хора!
Честити наши бъдни дни бъдете!
Позвънват със наздравича чаши
протегнати от не една ръка
и звънват с тях мечтите смели наши
и реват се като ята така.
Дванадесет! Сега е нощ навън.
Поема новата година пост,
за да не мигнат, да не сетят сн
и хора, и трилетката ни гост!

Флаерджиката Радка Гроз-
дева (втората от ляво), „най-
добър в професията“ предава
своя опит на нови работници.

Много нови работници, предимно със средно образование, бяха приети на работа във фаб-
„Васил Мавриков“, Търново. За тяхното бързо обучение се грижат най-опитните работници. Но-
вите се стремят по-бързо да усвоят работата, за да дават още от първите дни на 1959 година
своя принос в преобреченото изпълнение на петилетката. Снимка: П. Тарасенко

Сускорени темпове

С особен интерес и небивал трудов ентузиазъм трудолюбците се от Търновския окръг посрещат Новата 1959 година, през която те, заедно с целия български народ — ръководен от Българската комунистическа партия, ще постигнат още по-големи успехи в борбата за претворяване в живо дело решениите на Седмия конгрес на Партията, на Октомврийския и Ноемврийския пленуми на Централния комитет.

Изтеклата 1958 година беше година на по-нататъшното социалистическо преустройство на нашата страна. Ние завоевахме нови успехи в развитието на народното стопанство и културата, в подобряване благосъстоянието на нашия народ. Навсякъде трудолюбците се от градове и села подеха лозунга „Петилетката — за 3—4 години!“ С него сега дъха и живее цялата наша страна.

Разгърнатото се велико всенародно движение за съкращаване сроковете на петилетката потвърждава, че политиката на Българската комунистическа партия правилно се разбира, оценява и подема.

Осъществявайки решението на Партията и Правителството, работниците, селяните и трудолюбивите интелектуалци разгрънаха своите сили за преизпълнението на плана за 1958 г. Само за 11 месеца планът общо за промишлеността в окръга е изпълнен 106,57 на сто. За същото време е произведена свръхпланова продукция за повече от 141 милиона лева, от които: памучни тъкани — 303 хиляди метра, вълнени платове — 122 хиляди метра, захар — 1,423 тона и др. Не са малко и другите постижения, които изпълниха производствените си план преди края на годината.

През изтеклата година успешно се изпълняваше планът за строителството. Успешно се работи за разширяването на електрокабелната фабрика „Ненко Илиев“ в Севлиево, ДТК „В. Коларов“ и ДИП „Капитан дядо Никола“ в Габрово, ДИП „В. Мавриков“ в Търново и др. Започна строителството на нов машиностроителен завод в Габрово, на ВЕЦ „Росица-П“ при с. Росица, Павликени, водоснабдяването Севлиево — Търново и редица други строителни обекти. Големи строителни работи се извършват по жп линия Горна Оряховица — Кръстев, Пусна-та беше в експлоатация най-голямата и модерно съоръжена разпределителна гара Горна Оряховица, линията Ресен — Самоводене и др.

Отзовавайки се на призива на Българската комунистическа партия за съкращаване сроковете на петилетката, за разкриване на всички възможности, работниците, колективите от републиканската, местната и кооперативната промишленост, от транспорта, строителството и търговията поеха задължението да изпълнят Третия петгодишен народно-стопански план за по-малко от 4 години. Набелязаха се и вече се осъществяват мероприятия за пълно използване и постоянно усъвършенстване на наличната техника, за подобряване организацията на производството, за пестенето на средства, суровини и материали.

Значителни успехи през годината се постигнаха и в селското стопанство, особено в зеленчукопроизводството, лозарството и животновъдството. В Павликениска околия средният добив на пшеницата е 211 кг, на

етемика 252 кг, на захарното цвекло 2,261 кг. Кооперативното стопанство в с. Дичия, Търновско, получи от 750 декара по 149,3 кг памук. Млекодолят от фуражна крава да 11 месеца достигна в Павликениска околия 1,737 литра, в Горнооряховска — 1,602 и т. н.

Сега кооператорите и механизаторите започнаха усилената работа за разкриване и използване на всички възможности за изпълнение на поставените от Ноемврийския пленум на ЦК на БКП задачи. Съществуващите по-рано 189 кооперативни стопанства, с изключение на няколко, се обединиха в 40 кооператива. Усилен труд закипа по родните поля. Никого по-рано в нашите села през ноември и декември не е имало такова голямо напрежение, както сега. На работа по селскостопанските задачи в окръга ежедневно участваха 70 — 80,000 човека.

До 28 декември 1958 година в окръга са в строеж или са вече построени 91 малки язовири и водоеми. Прокопани са 202 км напонтелни канали. От началото на ноември досега са изградени 133 торница, 245 ями за торова течност, извозени са над 204,000 тона обрски тор, почистени са над 141,000 декара мери и пасища, направени са ямки за засяване на царевича по ломския начин върху 130,000 декара и т. н.

Извършеното досега в окръга не е малко, но то е твърде недостатъчно от гледна точка на задачите, които стоят пред нас, на изискванията да се извърши скок в развитието ни напред, да изпълним предвидената за петилетката селскостопанска продукция за три години. Пред нашето селско стопанство се поставя задачата да произведе през 1959 г. двойно по-голяма продукция. Кооперативните стопанства от окръга трябва да получат среден добив от царевича по 330 кг, от слънчогледа по 262 кг, от памука по 150 кг, средният млекодалят от фуражна крава да надхвърли 2,000 литра и т. н. За да се извърши този скок е необходимо да се работи с нови темпове, с нови методи, да се мисли и твори по новому, съгласно високите изисквания на поставените задачи. Така ва е повелата на Октомврийския и Ноемврийския пленуми на ЦК на БКП.

Трудолюбците се от окръга посрещат Новата 1959 година твърдо убедени, че тези големи задачи са реални и изпълними, че те ще гарантират по-нататъшното повишаване на тяхното жизнено равнище, благосъстояние и култура. Затова те още от първите дни на м. януари ще положат по-големи усилия за повишаване производителността на труда, за качествена и евтина продукция.

Нашият народ започва работа през Новата година още по единен и силотен под знамето на Отечествения фронт. Ръководен от Българската комунистическа партия, той оезрезервно стои в социалистическия лагер, начело със Съветския съюз, и заедно с всички миролюбиви хора бди за опазването на световния мир.

Честита да бъде Новата 1959 година на всички трудещи се от Търновския окръг — мъже и жени, млади и стари, на всички, които активно участвуват в строителството на новия щастлив живот, за по-нататъшен възход на нашата скъпа Родина!

На упорита работа за нови успехи в мирния творчески труд през Новата 1959 година!

Новогодишна радост

Работниците от ДИЗ „Болшевик“ и Държавния машиностроителен завод в Габрово посрещат Новата година не само с преизпълнени планове, но и с окончателно завършване на построения за тях голям жилищен блок на ул. „Радечки“. В навечерието на Новата година 30 семейства на работници, инженери, и техници получиха ключове за прекрасните, модерно обзаведени апартаменти.

Радостни и щастливи са комсомолецът Ст. Цанков, чието име е вписано в почитната книга на инструменталния завод, калдобрите Р. Стефанов — „Най-добър в професията“.

Нови квартири получават и семействата на скоро издигнатите за майстори в инструменталния завод П. Новаков и К. Йиджис.

Голяма новогодична радост дойде и в семействата на работници от ДИЗ В. Ненов, дописник

Наградени с ордени

С „Народен орден на труда“ — бронзов са наградени и следните членове в селското стопанство в окръга: Илия Димитров Мусев — комбайнер от МТС в Горна Оряховица, Стоян Николов Кантарски и Димитър Христов Карандилов — бригадир от ТКЗС в с. Стрелец, Горнооряховско; Марин Киров Сомлев — бригадир и Дончо Атанасов Желев — агроном от ДЗС — Севлиево; Илия Филев Камбуров — комбайнер от МТС в с.

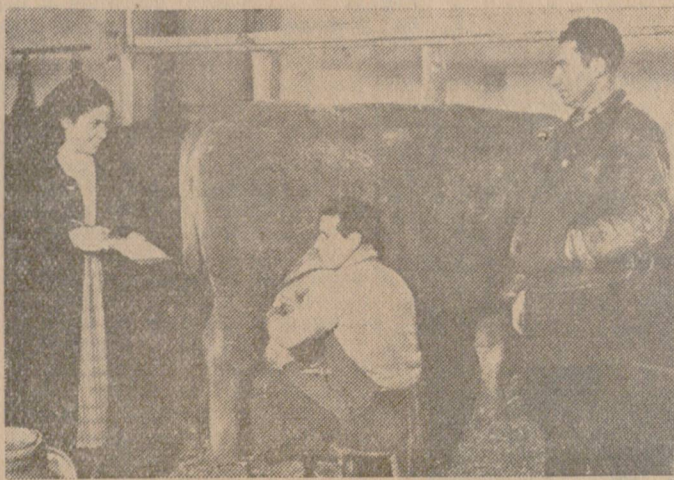
Полски Тръмбеш; Георги Тодоров Бодурков — бригадир, Косю Недев Косев — председател на ТКЗС, Георги Георгиев Нанков — бригадир, Велка Недева Димитрова — кооператорка, Неда Иванова Пенкова — кооператорка, Вела Колева Плачкова — кооператорка, Кина Йончева Дягарова — кооператорка, Иванка Костадинова Киселкова — кооператорка и Гина Ставчева Христова — кооператорка всички от с. Градина, Търновско.

СЕВЛИЕВО ПРЕД ПРАЗНИКА

Тези дни Севлиево има предпразничен вид. Хората са необичайно оживени и весели. Магазините са пълни със стока и купувачи. Само за един ден е направен стокооборот за 182,000 лева. По витрините, предпразничните и учреденията новогодичните елхи са готови. С нетърпение и най-малките граждани — децата, очакват Дядо Мраз.

Младите работници от фабрика „Петолъчка“ изпращат 1958 година със 195,094 метра първокласни тъкани, а само младежката смяна на Лазар Иванов — 69,405 метра. Когато удари дванадесет, комсомолците и възрастните работници ще вдигнат чаша за тазгодишните успехи и за още по-големи успехи през 1959 година. Р. Христов

Изпълниха задълженията си

Дочка Исин Кайсимов е един от най-добрите в стопанството. При него са бригадирът Л. Илиев и зоотехниката Здравка Линкова

Радостни дни настъпиха в кравефермата на обединеното стопанство в с. Върбовка, Павликениска. Всички животновъди са доволни, че посрещат Новата година с изпълнено

обещание, като надонха ст всяка крава средно по 2,200 литра мляко. Този успех хората извоюваха с упорит труд с постоянни грижи за животните. От ранно утро, когато

рядко се мирка човек из селото, животновъдите обзорт към фермата. Светлите, които зоотехниката Здравка Линкова им дава за правилното хранене на животните, спазват точно. Три пъти на ден изкарват кравите на водопой и разходка. В оборите е чисто и светло. На всеки 15 дни краварите отчитат работата си през изтеклите дни и набелязват нови мероприятия. Добрите прояви и успехи се поощряват с награди и поздравителни концерти по РТЦ. Това подтиква още повече краварите.

Грижите не отидоха напрасно. Кравите се отплатиха добре. От зачислените 13 крави Исин Кайсимов получи 35,200 литра при план 30,000 литра, а Стоян Божков преизпълни плана си с 5,500 литра. Преизпълниха плановете си Атанас Тодоров, Асен Герчев и Ирман Симеонов.

З. Захариев, дописник

Хубави старини

Израснал в китното балканско село Радевич, Дряновско бай Пеню Кънев още от дете поема пътя на селския артист. Хоканията на господарите обаче за него бяха непознати. Той скоро сменя артистството с техния миньорски труд. „Бъдеще“, „Лев“, „Кръстен“ — за него няма непознати руднични разработки, няма труден обект, през който да не е минал. Затова ли, заради голямото му умение ли, той спечели доверието на целия колектив и стана любимец на работниците.

Пред Новата година с чувство на изпълнен дълг пред обществото бай Пеню реши да се пенсионира. След дълга трудна работа сега пред него стоят дни на хубави и осигурени с голям пенсия старини.

Ст. Цанков, дописник

Заедно със съветските хора в строителството на комунизма

Ние четем за това, което правят Великата съветска партия. Изумяват ни цифрите, които са в доклада за 7-ия петгодишен народно-стопански план. Най-добра основа за огромните разраствания в строителството обаче обещава добрият човек, не само тоясетни Съветския съюз, но и всички народи, а като по-малко със съветските хора.

Ето вече година и половина след като напуснах един от най-добрите строители в нашата страна — Баташкия водноинженер и работил като багетиста един от най-крупните строителни обекти не само в СССР, а и в целия свят — Казахската Магнитка. Тук работят вече от 15,000 строители от различни нации. Между тях са и повече от 1,000 български бригадери.

Когато дойдохме на строежа, зарихме само 3 — 4 жилищни сгради, а сега вече са формиран четиринадесет жилищни сгради, хостел, здравна станция, а най-интересен е фактът, че имаме в Гиги Димитров. На два километра от жилищния квартал вече се издига корпустите на нов металургичен завод. Достатъчно е само да споменем, че момента около 100 предприятия в Съветския съюз работят съвместно за този зад.

Българските бригадери, комунистически комсомолци, про-

вяват високо съзнание в труда и достойно защитават честта на Българската комунистическа партия. Комсомола и нашето Отечество. Със своята любовознатност 50 — 60 на сто от момичите и девиците преминаха през курсове за квалификация и сега са едни от най-добрите екскаваторчици, булдозеристи, крановиди и пр. Сред милионите активни имената на десетки българи се произнасят с уважение. А когато нашият художествен симфоничен оркестър изнася концерт и най-големите салони могат да поберат посетителите.

Съветските хора високо ценят самоотвержения героичен труд на българските бригадери. При всеки празник, когато се отчитат резултатите от социалистическото съревнувание, партийният комитет и ръководството на гръста удостоават много българи с грамоти и трудови звания. За националната ни празник — 3 Септември, седем бригадери бяха наградени с грамоти от Върховния съвет на Казахската ССР. Между тях ояха другарите Цоньо Цонев от Габрово, Димитър Шошев от с. Караисен, Павликениска, и аз. Отново бяхме удостоени с грамоти от ЦК на Всесъюзния Ленински комунистически съюз на младежта по случай 40-годишнината от създаването му.

С нескривана радост народните на Съветския съюз посрещат лозунга на Българската комунистическа партия —

„Петилетката в съкратени срокове“. Те изразяват твърда увереност, че нашият героичен народ с чест ще изпълни тези задачи и ще направи действително нов голям скок в своето обществено-икономическо развитие.

В този тържествен момент, на прага на Новата 1959 година, аз и моите другари бригадери, се чувстваме особено щастливи, че имаме възможност заедно със съветските хора да участвуваме в строителството на комунизма. Пред Нова година отново пропътувах от Темир Тау до

Москва и от там до България. Навсякъде по съветската земя влакът минаваше покрай нови строежи — най-яркия показател за това, че народите на Съветския съюз, водени от славната КПСС, ще изпълнят предсрочно и задачите, които си поставят с новия седемгодишен народно-стопански план.

Владимир Атанасов КЪНЕВ носител на два ордена „Георги Димитров“, родом от с. Недева, Павликениска, багетист на строежа на Казахската металургичен комбинат

ВЪПРОС: От кога работите като бригадир на полевъдната бригада и какви успехи завоюва бригадата през изминалата година?

ОТГОВОР: От пет години съм бригадир на първа полевъдната бригада в с. Полски Сеновец, Търновско. През тези години бригадата укрепила като здравя производствена единица.

Беседа с Атанас ТИШЕВ, бригадир на първа полевъдната бригада в с. Полски Сеновец, Търновско

234 кг зърно пшеница от декар, от 150 декара 121 кг памук, от 160 декара средно по 206 кг хибридни семена царевича, с което преизпълнихме плана си 180 на сто.

ВЪПРОС: Как посрещнахте призива на Партията за изпълнение на петилетката в съкратени срокове и какви доходи планирате да получите от зачислените ви площи през 1959 година?

ОТГОВОР: Решенията на Октомврийския и Ноемврийския пленуми на ЦК на БКП за изпълнение на петилетката в съкратени срокове вляха ноемврийския в бригадата. Кооператорите се запознаха осъзнано с доклада на другаря

ГОДИНА НА НОВИ ПОБЕДИ!

1959

му Дечо Цветков предложиха да се увеличи грамажът на метърала и добавите на подготвителните асортименти.

Майсторите Рангел Живков, Йордан Иванов и Иван Минчев одобриха и с желание се заеха да го осъществят.

Петра Велева Наковска, от ф-ка „Сърп и чук“, Габрово, активна комсомолка и добра производственица, редовно изпълнява обещанието си и дава добро качество.

В РОДНОТО СЕЛО

Тая вечер в читалищния салон на с. Агатомино, Севлиево има общо кооперативно събиране. Хората се събират в новият салон, след обединението си с ТКЗС — Крамоуш. Салонът шуми. Един спор, друг обяснение, трети любопитно слуша и леко се усмихва. Още миг и... става тишина. Другарят Ил. Матеви открива събирането. Тихо заговори за перспективите на обединеното стопанство, за неразкритите досега резерви в дозастовото.

Нощта е тъмна. Гъста мъгла се е спуснала над селото. Твърдите стъпки и звънките гласове на кооператорите заглъхват и, само тук-там се чува глас: „Зарана, щом стане, викай! Няма време за губене“. Тук-там залае куче и пак настъва тишина.

И когато по небето още като разредена мъглица блещукат звездички, екат отново гласовете на агатовските хора. Понясат те мотини и лопати към полето, сякаш е месец май. По плодородните поля зашумява.

Горди и щастливи агатовци посрещат новата плодородна година. Още отсега те подготвят почвата за богата реколта от пролетните култури.

Ил. ВЪТЕВ, дописник

ЗА ПОВЕЧЕ ДОСТОЙНИ ЗАМЕСТНИЦИ

Представител на редакцията говори с д-р. Мара ДОНЧЕВА МИНЧЕВА — г-качка от ф-ка „Г. Генов“ — Габрово, тук по местаме беседата между тях.

ВЪПРОС: От колко години работите като г-качка и с какви успехи изпращате старата година?

ОТГОВОР: Г-качка съм от 28 години и то в едно и също предприятие. Никога обаче не съм започнала да сме изживявали такъв ентусиазъм и подем на социалистическото съвремие, както през изтеклата година. Влодиха ни историческите решения на Хомеврийския пленум на Централния комитет на Партията за извършване на икономически скок.

Старата година изпращам без да изпитвам съжаление. Времето си не съм пропиляла. Бях обещала по писмото-привет да изпълнявам нормата си 115 на сто, а постигнах средно повече от 120 на сто. Нито сантиментално от платовете ми не са качествени за брак или второ качество. Активно участвам в обществен живот на колектива. В школите на първенците опита си по най-добро уплътняване на машината, произвеждаме само на първокачествена продукция и пестене на прежда предадох на три другари.

В предприятното ми вече са приети около 250 нови работници. Сега обучавам да гъче д-р. Маришка Пенкова. Измина само една седмица, а тя вече може да работи самостоятелно и да изпълнява нормата на един стан, какъвто вече са и определили. Нейният успех изпълва сърцето ми с радост, защото няма нищо по-приятно от това да предадеш умение и знанието си на младите.

ВЪПРОС: С какви пожелания посрещате Новата 1959 година?

ОТГОВОР: През 1959 година ще изляза вече на пенсия и ми се иска повече младежи, минали през моята производствена школа, да останат като достойни заместници. За това първо ми желание за Новата година е да ми се дадат за обучение още начинаещи г-качки.

Второто ми желание е през 1959 г. да произвеждаме още повече продукция и тя да е само първокачествена. За това има всички условия. Оборотите на стана ми са увеличени с 5 за минута, той не спира през почивките, майсторите ни се борят за намаляване на престоят. Вече получавам всеки ден повече от 30 лв. работна.

В Новата година навлизам с гореща вяра, че главната икономическа и политическа задача на нашата любима Партия — петилетката за 3—4 години — ще изпълним! Имам сили, опит, имаме такава Партия, която майсторски ни води към пълната победа на социализма и комунизма, към благоденствието, заредени сме с неаналитичен империализъм — подпалвачи на нова война. Да бъде 1959-та година — година на блестящи победи на социализма и мира е моето съкровено желание на обикновен човек на труда и за осъществяването му ще дам всичката си енергия.

Иванка Стефанова, предка от ф-ка „23 декември“, Габрово. Призивът на Партията „Петилетката“ — в скратени срок! — ентусиазира още повече младата комсомолка. Тя обслужва 66 времена и дава само първокачествено.

Борис Киров Кочев, е звенодот ТКЗС в с. Върбовка, Павликено. Той и звеното му с радост посрещат Новата година. От 134 декара лозя през 1958 г. са получили по 1,257 кг грозде при план 875 кг.

Иван Цветков Иванов от ф-ка „Сърп и чук“, Габрово, сяджиза, бригадир, „Най-добър в петилетката“ и „дубиник“.

В. „БОРБА“
Стр. 2, бр. 1, от 1. 1. 1959 г.

Нали ви се е случвало да гостувате на работниците от цех 5 на ф-ка „Народна република“ в Габрово? Тогава не може да не сте забелязали, че от 18-те дребови машини се въртят само 12-13, а останалите са замлжкнали студени и безжизнени. С неволен хлад в душата вероятно сте започнали работниците или майсторите:

— Тези машини излизали ли ви са?
— То да са излизали — не са, но така излиза щом дараците ни не могат да ги захранят с лентата. Да имаше и за тях материал, нито мина, та не бихме ги държали без работа. Та в другите цехове земата дерат за чесана лента.

Така биха ви отговорили преди повече от месец Гога е вече история, минало, преодолян подвиг към крепостта на петилетката, преодолян дръзко, с комунистическа неуловителност от постигнатото с творческо неверие в законенелите норми и технологичните принципи, от което се раждат прогресът и скоковете на развитието.

Всичко стана така... Генералната задача на Комунистическата партия да се изпълни Третата петилетка най-малко година предсрочно възбуди скритата енергия на хората, мобилизира умовите им.

„Какво да направим с дараците, та да осигурим материал за всички дребови машини?“ — тази мисъл терзаеше началника на цеха Георги Копоев. Тясното място се знае, изстрадано е в ядове и тревоги. Доприят си се пътно до подгъла, но прекрачи го, де! „Ех, да може да се увеличи грамажът на даращата лента и това да не увреди на качеството и машините — резервът е разкрит!“ — за кой ли път във въздушните премисли бяха Георги и тутакси помрънчаваше обезкуражен: „Как да го увеличим, когато си стигнал „тавана“, определен като свещена граница във всяка литература по камгарното преддество? Капацитети са писали тези книги и справочници... От друга страна, ако се направи специална центровка на машините...“

Наука, старата наука, основана върху съвсем други производствени темпове, твърди своята догма: за мериносоци и мериносоподобни материали един метър дараща лента може да тежи максимум 10 грама, а за целоволето — 12 грама и нито милиграм повече. Но няма наука е нещо закостеняло? Нима, нейните корени не са в практиката? Тогава условията, задачите, практиката е била една, а сега е друга, с други, пораснали изисвания. Веднаж ли е било отживелите норми да се опровергават от нашата съвременна социалистическа практика?

Сляпата вяра в непогрешимостта на литературните авторитети все повече се разколебанаше в душата на комуниста Георги Копоев. Все по-ясна увереност в безпределните възможности на социалистическия човек изтласкваше остатъците от колебанието и съчението. Несмелата отначало идея крепнеше, ставаше решение: „Старите норми трябва да се чуят с комунистическа смелост! Така повелява Партията“.

Началникът на цеха се нуждаеше от морална подкрепа. А кой друг може да му я даде, ако не самите работници майсторите, с които рамо до рамо изтърпява всички неслоди, поти се в трудностите?

Бай Георги не забеляза как слезе при дараците. Ето ги опитните, дългогодишните командири на дараците — Петър Русев, Асен Ламбов, Иван Николов.

Марин Джипов

най-строго за спазване на нормата. Не, те мислеха за друго. — Ако се преценят работните валове така, че да не се поврежда гарнитурата им, може и да има добър резултат — съгласи се един от дараците, но друг предпазливо добави:

— А качеството?
— Че какво пък — да опитаме. От една проба нищо няма да изгубим — съгласиха се в края на разговора всички.

„Да опитаме!“ — окуражен от тази проста работническа формула, Копоев вече с много по-голяма сигурност отиде да

Част от майсторите и работниците от цех 5, начело с Г. Копоев

сподели със секционните майстори във владичката Петър Радев и Димитър Василев. Мнението им беше същото: задачата си струва опита.

— Тогава, Петре, преустройвай единия дарак да работи по новия режим, както се разбрахме — обобщил началникът на цеха и се разделиха.

Секционният майстор не помислеше друг път да работи с такъв трепет, с толкова излъчено със светла надежда очакване на успеха.

Ето моторът забръмчава, машината поема материала. Всички се струпват да видят лентата, отежнена с 2 грама на метър лента, как е разработено влакното, не е ли започнало качеството.

— Добре е! — с радостно учудване заключават работниците.

— Така да върви — нарежда майсторът. — От този трън май ще изкочим заек!

В третата смяна секционният майстор Василев, като вижда добрия резултат, без да чака разпореждане, прецени:

ВЪПРОС: Централният комитет на Партията призовава трудещите се от нашата страна да изпълнят петилетния план за 3—4 години. Какво ще бъде Вашето участие в изпълнението на тази голяма задача?

ОТГОВОР: Едва ли има сега човек в завода, който да не мисли, да не е в нови, творчески дирения. Веднаж след

плена на Централния комитет на БКП и аз направих първото си предложение.

От години VII и IX канали не подхранват добре захарната фабрика. А само останалите са недостатъчни. На всяко десетдневно съвещание във фабриката се говореше за това, обаче никакви мерки не се вземаха. На едно от последните съвещания предложих да направим допълнителен тръбопровод за даване вода направо от речния басейн, като се използва поставената от по-рано там помпа. Оказа се, че с осигурената по този начин вода каналите ще подхранват ритмично фабриката с цвекло.

Но през идущата година, както вече се знае, захарната фабрика се преустройва, с оглед да може да преработва за 24 часа 2,500 тона захарно цвекло, а през 1960 година — по 4,000 тона. При сегашното

троя втори дарак. И с него пълна сполука!

Така в разстояние на 3—4 дни и петте дарака бяха пунати при нов, досега неприлаган, технологически режим. Резервът бе подчинен на човешката воля.

Ще каже някой: „Какво пък толкова — някакви си два грама!“ Ето я сметката: 2 грама на метър по 25 метра в минута средно, по 480 минути, по три смени, по 5 дарака... С една дума — дараците започнаха да дават на денонощие 400-450 кг лента повече, т. е. все едно, че е заробила ше-

ста машина при предишната производителност!

Заработиха всичките до една дребови машини. Производството на чесана лента отскочи от 1,200-1,300 на 1,600-1,750 кг за денонощие! Цехът започна да подхранва с лента владичките на цехове 1 и 2, да им помага по-добре да уплътняват предиредачните и предачните машини.

— Не знаех дали сте изпитвали това парно чувство на радост, което гълти гърдите ми, като видя как всички машини се въртят и хвърлят продукция — чистосърдечно се открива бай Георги. — Омръзнало ми беше да ги гледаме неизползувани за делото.

Увеличението капацитета на дараците и оползотворяването на всички дребови машини беше крупен успех, но все пак непълен. Лентата е в излизък. Как да увеличим производството на предиреда? Този въпрос се постави на техническо съвещание — всеки да мисли.

Бай Георги и заместникът

Вс. ПУРЕЛ
наш спец. кореспондент

НАШИТЕ МЕЧТИ И ПЛАНОВЕ

ПОСТОЯННО С БУДНА МИСЪЛ

Беседа с д-р. Марин ДЖИПОВ — рационализатор, носител на „Народен орден на труда“ — златен и два сребърни, от ДЗЗ — Г. Оряховица.

плена на Централния комитет на БКП и аз направих първото си предложение.

От години VII и IX канали не подхранват добре захарната фабрика. А само останалите са недостатъчни. На всяко десетдневно съвещание във фабриката се говореше за това, обаче никакви мерки не се вземаха. На едно от последните съвещания предложих да направим допълнителен тръбопровод за даване вода направо от речния басейн, като се използва поставената от по-рано там помпа. Оказа се, че с осигурената по този начин вода каналите ще подхранват ритмично фабриката с цвекло.

Но през идущата година, както вече се знае, захарната фабрика се преустройва, с оглед да може да преработва за 24 часа 2,500 тона захарно цвекло, а през 1960 година — по 4,000 тона. При сегашното

чи 20 тона захарно цвекло над заплануваното. Добри добиви получихме от царевичката и памука.

Призивът на Партията за изпълнение на петилетката в скратени срокове мобилизира още повече силите на бригадата. С общи усилия се заехме с издирване и вкарване в действие на всички неизползувани досега резерви и възможности.

За кратко време звеното на Мария Пенчева събра 300 кг

с състоянне каналите няма да бъдат в състояние да подават необходимото цвекло. Именно това ме накара да помисля какво може да се направи за увеличаване на техните капацитети. И аз предложих при водното колело да се постави помпа, която да изтегля водата от неговата шахта и я връща отново в каналите. По този начин ще се увеличи водата в цвекловите канали и ще може да се придвижва по-голямо количество захарно цвекло. От друга страна водата ще се движи с по-голяма бързина и ще ускори движението на цвеклото.

С тези предложения, разбира се, не мисля да се задоволя. Мисля и върху други и ще продължа да давам, защото смятам, че така най-добре ще изпълня своя дълг за осъществяване на партийния повик „Петилетката в скратени срокове!“

ЗА ОЩЕ ПО-ГОЛЕМИ УСПЕХИ В РАСТЕНИЕВЪДСТВОТО

дървесна пепел. По 200 кг дървесна пепел събраха звеното на Сибка Асенова и Венета Русева.

Кооператорите от бригадата първи в стопанството направиха ямките на 265 декара царевичка, толкова, колкото ще заседем през следващата година.

Сега очите на всички ни са обърнати към производството и съхранението на повече оборски тор. От негодната слама и неизползувания силаж от фермите подготвяме ком-

пост. Подготвен е вече 110 т. компост. Насочваме вниманието и силите си и към поливането на есенниците, почистенето на пасищата и на каналите от напонтелната мрежа.

През настоящата година ще вложим цялото си умение, всичките си сили за получаването на 270 кг пшеница от декара, 430 кг царевичка, 4,100 кг захарно цвекло и др. за изпълнение задачите на петилетката за три години.

Н. М. СЪБЕВ, бригадир

ПРОЛЕТТА Е ТУК

Сънувам ли, че пролетният вятър
по чашките на пъпките звъни,
че пламват по градините цветята
и зашумяват житните вълни?

Сънувам ли, че изгревът стопява
мъглите и високите ни смех,
примесен с дъх на люляк и тинтява,
криле забива в слънчевия прах?

Ще кажеш ти: — навън е лютата зима
и толкова далеч е пролетта,
и само с красотата неотразима
сияят утрин снежните цветя.

Но дай ръка: да тръгнем двама с тебе
на изток, запад, север или юг,
да спрем на всеки дол, на всеки хребет,
да разбереш, че пролетта е тук.

Не е тя само в клоните зелени,
не е тя само в топлите лъчи!
Тя диша под ръцете вдъхновени,
тя грее във човешките очи.

Тя пълни с горди устреми душите,
със мъгливи разбоя всеки страх,
обистря хоризонтите на дните
и бий тревога с похода към тях

И бий тревога с пролетния вятър
запал под тоя зимен необят
и нашите мечти — като цветята —
разтварят чашки и цъфтят, цъфтят...

Матей ШОПКИН

По-силно ще звънят чашите, по-голяма ще бъде радостта

Нашият народ с радост из-
праща старата 1958 година и
с още по-голяма радост по-
среща Новата 1959 година

Така е прието — изправе-
ни пред следващата година да
чукнем чашите, да стиснем
крепко ръцете си и да пожела-
ем новата година да бъде
по-честита от изминалата.

Но напразно в миналото си
пожелавали да бъде че-
стита, напразно чакалиме къ-
сметата. Този късмет все не идва
ше. Сега обаче не е необхо-
димо да разучуваме банидата
и да очакваме с трепет какво
ще ни се падне от нея, което
да предриче бъдещето ни. Ние
вече знаем, че идващата годи-
на ще бъде по-хубава, по-ра-
достна от изтеклата. Вярата
ни в запазване и укрепване на
мира, в обуздаването на за-
падните авантюристи, е голя-
ма и непоколебима.

Радостно ще бъде посрещ-
ната новата година от труде-

ТВОРЦИ НА ПЕТИЛЕТКАТА

Донка Лалева Стоянова, пре-
суквачка от фаб. „Евтим Апо-
столов“, Габрово. За кратко
време тя става една от най-
добрите работнички. Нормата
си изпълнява средно от 130-140
на сто, при отлично качество.

Йонко Донков, от ДИЗ „Бол-
шевик“, Габрово, рационализа-
тор. През Нова година той
конструира нов полуавтомат
за едновременно фрезове на
калителите на метличите, който
увеличава производителността
на труда 10-кратно.

Иван Колев Иванов от ТПК
„Метал“ — Габрово, рационали-
затор. Нормата си изпълнява
150 на сто.

ГОДИНА НА НЕБИВАЛ ВЪЗХОД!

СЕМЕЙСТВО

На Нова година се навър-
шват 5 години откакто се за-
вързва семейното гняздо на Ас-
парух и Пенка Целовски и два-
мата работници в ДИП „Ян-
тра“, Габрово. Оттогава досе-
га младото семейство не оста-
нало с мъчнотията.

Имаше дни и нощи на неу-
морни майчински грижи към
малкия Николайчо. Имаше и
несгоди, но Пенка и Аспарух
и сега са един от първите в
производствената работа в
предприятието.

— Пенка ли?

— Ако са като
Пенка всички ра-
ботнички, брат

всичко нямаше да съществу-
ва — често обичат да се хва-
лят с нея майсторите на тя-
качния отдел.

Аспарух пък в апетитния
отдел работи като партиен от-
говорник за активизиране на
колектива, за изпълнение на
даденото обещание.

По-рано Костадин Кударов
ходеше да търси работа по
други далечни места и, пак
немощия. Сега той работи в
кооперативното стопанство и
има над 320 трудовни, срещу
които ще получи 3,876 лева,
1,000 кг пшеница, ечемик и
други продукти. Кударов очак-
ва стрепет новата година, уве-
рен, че тя ще му донесе още
по-големи доходи и радост в
семейството му.

Съпрузите Йордан и Стеф-
ка Миланови работят в кра-
вефермата. През годината те
надоиха над 60,000 л. мля-
ко и имат общо 1,098 трудо-
дни. Срещу тях ще получат
над 13,000 лева, над 3,000
кг пшеница и др. През нова-
та година целта им е: още по-
големи резултати от животновъ-
дството.

С радост посреща новата
година и семейството на Хо-
сто Ив. Йоргов, което срещу
надеждното 65,000 литра мля-
ко ще получи над 13,000 лв.

А само те ли са? Така е и
в семейството на Никола Йор-
данов, Илия Стойчев, така са
всички членове на стопанство-
то.

Кооператорите гледат с твър-
да увереност в новата 1959
година, която ще бъде година
на още по-големи трудови по-
беди, на щастлив и радостен
живот.

Т. ИВАНЧЕВ, дописник

Крамолни! Едно от най-из-
тъкнатите севлиевски села, с
богати културни традиции, на-
последък поизостана от общия
възреш. Младите, щом завър-
шат гимназия (тук почти няма
младец с прогимназиално
образование), не остават на се-
ло. Без да се доумят поемат
към техникумите, висшите
учебни заведения и казарми-
те, стават работници в габров-
ските предприятия или тър-
сят служби при близки и поз-
нати, пренасят из страната.

Селото залиня. Изпразни-
ся широките домове. Обезлю-
дяха мегданя, читалището и
клубовите. По-старите работят
и добитото от богатата земя пра-
шат на дъщерите и синовете. А
земята щедра. Ражда всичко
и тежка пшеница, лимонено-
жълто грозде, едра царевича
и какви ли не овошки! Наскоро
агатованци, техните съседни, им
протегнаха ръка общо да ра-
ботят земята.

Навън в селския ресторант
е многолюдно. На път за Ко-
веш е спрял съставът на окръж-
ния народен съд. В навалища
намираме председателя на ок-
ружното стопанство Димитър
Ангелов. Доскоро за-
местник-председател на Око-
люшкия народен съвет, агро-
ном, той все още е замянал
с работата си. С него е и Про-
пов, председател на временния
изпълнител.

Дни наред в дрезгавите у-
трини малко и голямо, призва-
но от лозунга на Партията, из-
пълват равнината. Един огла-
сат гората в м. „Къси дол“,
където са изкопани първите
ямки. Хората от оригата на

Христо Михов със старание и
голяма любов правят онова,
за което, ако преди ня-
колко години само се
заговореше, би звучало
както безсмислица и лудост. Но
зимните дни бързо ще отстъ-
пят място на свежата пролет.
Топлата ръка на селянина ще
постави златното зърно. Висо-
ки зелени стъбла ще напират
нагоре.

На другия край, където е
„Димовското дере“, петдесети-
на здравенци завършват сте-
ната на малък язовир. Напро-
лет близо 500 декара ще се
освежат от водите му.

„И друг язовир ще построим
— добавя Пропов. — Коопе-
раторите вече го наричат
„Обект на дружката“. На-
мира се между двете села и
заседно ще работим. Ще на-
поява близо 2,000 декара“.

В стопанския двор току-що
са докарани от Севлиево пър-
вите 1,200 пилета. В пилар-
ника зоотехникът Из. Голев-
ски започва беседата си с два-
надесетте птицевъдци от двете
села. Изглежда младият зоо-
техник е доволен от групата,
която ще се грижи за 18,000
пилета — три пъти повече от
миналата година. Половината
птицевъдци Елена Христова,
Минка Кръстева, Елена Ге-
нова, Верна Николова и До-
на Любенова са завършили на-
скоро гимназията, а другите,
като Дешка Митева и Кунка
Христова, са опитни птицевъд-
ки, не един път са оспорили
първенството в околията. Го-
вори момъкът и лицето му ро-
зовее. „Трябва да намалим
смъртността до последен пре-

ВЕСЕЛО И ЧЕСТИТО

В началото на 1958 година
рабочническото семейство се
премести в новия жилищен
блок на предприятието „Ян-
тра“ и с една част от сесте-
рите пари обзаведе кухнята
си и спалнята с гардероб, лег-
ло, радиоапарат, бюфет. Нико-
лайчо е възпитаник на сед-
мичната детска градина.

Неделен ден в семейството
стават истински тържества.
Малкият Николайчо декламира
стихотворения, пее песни
за Партията и Народното пра-
вительство на своите родители.
Така ще е и днес на Нова го-
дина.

М. ИВАНОВ, дописник

Тъкачката

Работният ден започва. Меж-
ду смълчаните станове пре-
минава фигурата на млада же-
на. И ето те оживяват. Поле-
тят като лудеи совалките на
първите две машини, после
на третата, на четвъртата и
след това на другите две. Че-
върстите ръце на тъкачката
Цонка Цочева така бързо вди-
ват совалките и пускат машини-
те, че на човек би се сто-
рило, че това става за миг.

Цонка Цочева е първенецът
на фабрика „Рекорд“. А е та-
кава млада, нежна, че про-
сто учудва откъде такава съ-
ръчатост в нея.

Цонка изстрада в село Лет-
ница, Ловешко, в бедно се-
мейство. Останала рано без
баща, още съвсем малка тя
е в помощ на майка си и
обиква труда. Поради тежки-
те условия на живот в мина-
лото, баща ѝ оставя много за-

дължения, вследствие на ко-
ето тя учи само две години
гимназия. И макар още неза-
крепнала добре, постъпва в
тъкачната фабрика в гр. Троян.
Отначало започва работа ка-
то ученичка, срещу големи
трудности, но колективът ѝ
насърчава, помага ѝ. Упоритата
едва седемнадесетгодишна де-
войка не се отчайва и още
след третия месец ѝ поверя-
ват две машини. Тя така бър-
зо усвоява работата, че не
след много преминава на че-
тири стана.

В Троян работи до 1956 г.
През това време преминава
на осем стана, здраво държи
първенството и се издига до
околийски първенец. Избира
за секретар на Комсомола
във фабриката. Като добра
активистка ѝ предоставят в ад-
министрацията, но канцелар-
ската работа не ѝ харесва.

„Нима ще остана в тази за-
творена стая? Не!“ — отсича
Цонка и настоява да се вър-
не в производството, при ма-
шините.

От две години насам Цон-
ка работи във фабрика „Ре-
корд“ — Горна Оряховица.
Още в началото, макар при
други, нови за нея условия,
тя изпълнява плана си 105
на сто. От тогава досега Цон-
ка е първенец на фабриката.

„Най-добър в професията“, със
средно изпълнение на плана
си 110,6 на сто и работи на
шест стана.

От няколко месеца вече е
омъжена и сега, освен гри-
жите за производството, ста-
телно работи и за подкре-
пата на новото семейство.

А скоро ще имат и бебе.

Радостта ще бъде още по-го-
ляма.

Ст. ГРАДИНАРОВА

Щастие то НА СЕМЕЙСТВОТО

Претъркува се един от по-
следните дни на старата годи-
на. Гъста мъгла е притиснала
малкото село Росица, Павли-
кенско. Ситни капчици от вре-
ме на време оросяват тук-там
закапналата земя. Студено е
по поречието на реката. Не-
далеч от нея крачат в пшени-
чения посев партийният сек-
ретар и кооператорът Ибра-
хим Алиев. В ранната утрин
бригадирите поднасят няколко
души да замият да поливат
пшеницата. Студеното време
и колебанието ги възбиха.
Въпреки първоначалното обе-
щание, че ще отидат на блока.
Алито само не отстъпи от ду-
мата си.

— Тате, днеска ти ще оти-
деш да ореш с конете в лозя-
та, а аз отивам да поливам от

Мечтата на птицевъдката

Когато последните жълто-
червени пламъчета от заля-
ващото слънце заграват по
стъклата на прозорците, при-
пнатия шетня в стопанския
двор е към края си. Животно-
въдите вече довършват днеш-
ните си грижи във фермите
около животните.

Забавлява се с своите пи-
томци, птицевъдката Гина
Бузова насипва последните
царевични зърна в хранилки-
те. Наведена над наперените
червенушки, тя като че ли
разговаря с тях. Ту една ще
махока, ту друга ще насърчи
да кълъне повече.

— Бързам да ги подготвя за
дългата нощ — изпраща се
успихната птицевъдката. —
Лякомички са, но добре ми се
отплатят. Всеки ден моите
700 носачки дават по 350 яй-
ца.

А нима могат да се очакват
други резултати, когато всеки
кооператор от селото знае как-
ви големи грижи полага тя за
своите птици! Да се работи се-
га в птицевъдката е много по-
лесно отколкото преди шест
години, когато Гина се захва-
на с отглеждането на първите
пилета. Имаше ги тогава те-
зи чисти и светли птичарници.
Малките пилета се гледаха
по къщите на кооператорите.
На нея самата ѝ липсваше
още.

Много труд и сили е тряб-
вало да употреби тази амбици-
озна птицевъдката, за да наре-
ди птицевъдката в списъка на
доходните отрасли. С всяка
изминава година опитът ѝ и ра-
стее, повишават се приходите
от фермата. През 1956 г.
броят на птиците почти се уд-
вои. Подобрява се породният
състав на птичещо стадо. Във
фермата постъпва на работа
и кооператорката Мария Мин-
чева. Опитността на едната се
съчетава отлично със съръ-
чатата и желанието за работа
на другата. Подобрява се чи-
стотата в помещението, пови-
шават се грижите за птиците.
Затова още през първата го-
дина на съвместна работа те
събраха по 125 яйца от всяка
носачка. А когато през мина-
лата година кооператорите
посяха социалистически задъл-

жения за получаване на пове-
че селскостопанска продук-
ция, двете птицевъдки с готов-
ност обещаха да предадат на
стопанството от всяка носачка
по 130 яйца.

И не покаяха силите си те-
зи упорити кооператорки. Пя-
ла година с любов се грижиха
за своите напети родолюбиви.
Снабвиха точно указанията на
зоотехниката, съветвах се
с животновъдния бригадир. 13
днешните дажи на кокош-
ите не липсваха джоджурани фу-
ражи, зеленина, минерални
добавки. А когато въвежда не-
сменяемата торова постелка
носливостта се увеличи близо
два пъти.

Показателната жизненост на
птиците и високата носливо-
ста дадоха основание на специ-
листите да определят ферма-
та за доставчик на яйца за
люмпилите. Всеки ден от два-
та птичарника излизат над 3,0
едри и здрави яйца, за да да-
дат живот на хиляди малки
пилета. А това е още един
голям успех за фермата. По-
високата цена на яйцата до-
несе за стопанството към
8,000 лева приход в повече от
планираното.

И ето, че упоритостта, си-
стемните грижи за птиците и
находчивостта на двете пти-
чарки донесоха очакваните ре-
зултати. До края на годината
те предадоха на народното сто-
панство 76,500 яйца и се на-
редиха на едно от първите ме-
ста в околията.

С делата си тези трудолю-
биви кооператорки показва-
ха отново, че птицевъдството е
доходен отрасъл. Затова, ко-
гато Партията призова към
изпълнение на петлещата в
свързани срокове, коопе-
раторите от с. Гърмовици — 1,
Горнооряховско, решиха да
увеличат броя на птиците, ко-
ито още през настоящата годи-
на построят голям, механиз-
иран птичарник за 5,000 ко-
кошки.

— Мечтата ми е да поробата
в такъв един модерен птичар-
ник, с много птици — споде-
ля желанието си Гина Бузова.

П. ДИМИТРОВА

наш спец. кореспондент

отива в задущия дам. Алито
намята чергата през рамо и
нощно време пасе поверените
му два коня на полето. Та нали
и затова те сега са едни от
най-хубавите в селото!

Годините в кооператива на
пърсти се броят, но промени-
те в семейството са надминали
времето.

— Оле, алаха, какво стана,
що подписа да влезем в сто-
панството? Гладни ли измрем!
— с тези думи посрещна пър-
вата крачка към задружното
семейство другарката на бай
Ибрахим.

— Ще ма, дете са хората
там и ние. Партията мисли за
нас. Няма да умрем гладни —
така ѝ успокои другарят.

Но и в него настъпи колеба-
ние. Една част от турските се-
мейства в селото заминаха за
Турция. Паспортите за път
почти на всички останали, в
това число и на Ибраимовото
семейство, шумоляха в дюбо-
вете. Колелането бе преодо-
ляно.

Домакинството средно за
година не пада под 1,000 трудо-
дни. Хамбарът е пълен с
храна, в кесията има достатъ-
чно парн, спечелени с честен и
упорит труд. Добрата майна
е направила вече много дръх-
и за своите дъщери. Сънят ѝ
на новите стаи и
на пружинените
легла е по-сла-
дък. Мечтите
станаха по-дъл-
ги в дните на
петилетката. Тру-
доните хора
живеят по-ща-
стливо.

С новия и кра-
сив „Москвич“
закупен само
преди няколко
седмички, Алито
и неговото се-
мейство ще кръ-
стова на дълъ-
к и шир Родина-
та. Ще се любя-
ват на огромни-
те строежи, на
омайните кри-
соти.

По новому жи-
веят и творят
днешна първите
хора на труда
в слънчевата ни
Татковина.

Н. ТОТЕВ

наш спец. кореспондент

ГЛАС ЗАД ЗАВЕСАТА:
И така, драги
стръшелови почитатели,
излизаме пред вас
с нашия първи (и дано не е
последен) естрадно-сатиричен
спектакъл. Разбира се, на-
гледно не ще можем да ви
представим различните сцен-
ки, но ние различите на на-
шето голямо въображение.
Пред нас излиза конференсието.

КОНФЕРАНСИЕ:
В празничната бяла нощ
аз пристигнах с пълен кош
и подарък, и награда
в тази весела естрада
ще раздам!
Както знам:
На бобривеца — куфар,
на закупчика — кантар,
на ленивца — лопата
и ритник — на бюрократата.
А на трудолюбива хора —
светли очи и в тях — отморал!
(Конференсието Дядо Мраз
се покланя, вдига ръка за по-
здрав и почва да говори).

КОНФЕРАНСИЕ:
Откриваме с първия си но-
мер: „Светли дни“. Впрочем
трябваше да ви предупредя, че
ние никак не сме дребнави хо-
ра и далеч няма да се занима-
ваме с това, че служителите на
„Топливо“ начело с управите-
ли си Георги Георгиев и на
ДП „Българска фотография“ —
Търново, начело с управи-
теля си Генко Ганчев се яви-
ха в неделя на удариан трудо-
ден ден към 9 часа и си за-
минаха с чиста съвест към 11
часа, изпълнили „достойно“
дълга си. Няма да закачаме
и шофьора на Търновския теа-
тър Васил Начев, дето си ка-
ра дърва за огрев с реисова-
та кола на театъра спуснал
белите перденца да не се виждат
как са се разпожили чеп-
ниците по меките седалки
нико пък ще се заяждаме с
поп Петра от с. Дединци,
Еленско, който мърмори обич-
ките и булките от с. Минди,
че се осмеляват да си правят
сами свещи от пчелен восък,
а не купуват от църковните
да става търговия, или пък
дето им внушава властно и
със запovedнически тон да
станат членове на християн-
ското дружество и си платят
членския внос по 10 лева,
защото вярата искала жертви.
Не, — дума да няма! Не ще
ви отнемеме времето и с то-
ва, че от подвизното кино в
Търново вече за кой ли път
лъжат кинозрителите от „Ало-
во“, че ще им проектират
филм, или пък с това, че на
площадта в с. Джулюница, Гор-
нооряховско, вечер светят 33
лампичи, а из улиците на цяло-
то село имат — пямат 20. Не,
и то пъти не! Пред вас ние
излизаме... Впрочем: ето пър-
вия номер — „Светли дни“.

ПОГЛЕДНА ВРАБЧО
През прозореца на дет-
ския дом и видях чудо нечувано.
Децата се преоблекли като
животни и танцуват ли, тан-
цуват около елхата.
— Хей, меченце, какво е
това? — почука Врабчо на
прозореца.
— Децата ще имат нового-
дишен карнавал — отвърна
плушено меченце.
— Карнавал ли? — извика
Врабчо Чик-чирик и полетя
през глава към гората.
— Хей, Врабчо, от какво се
уплаши? — попита мечето.
— Остави ме, меченце, имам
важна работа.
Пристигна Врабчо на гор-
ската полянка, а там няма ни-
кой. Само сняг, сняг и преси-
до коляно.
— Пук, пук, пук — пукаха
от студ едрите букаци и ро-
неха ситен, дребен снежец.
Врабчо тъжно се огледа.
Кого да повикат? Горското
училище през зимата не рабо-
ти. Животните спят на топло
в своите хралупи. Врабчето
дрънка връчицата на учи-
лищното звънче.
— Звън, звън, звън — запя
звънчето и разбуди цялата гора —
Ху, ху, ху... пожар ли
има? — изпочи катеричката
Сладкодумка.
Ху, каква си страхлива!
Какъв пожар посред зима!
— скъра й се врабчето.
— Извинявай, братко, но
всичко се случва — тихо от-
върна учтивата катеричка.
Врабчето я погледна смуте-
но и попита:
— Знаеш ли да пишеш?
— Знам... нали съм отлич-
ничка в горското училище —
отвърна Сладкодумка и пока-

Стрѝше ПРЕДСТАВЯ!

Завесата се разтвря бавно
и в дъното виждаме селския
сайвант, а под сайванта —
ново преградено помещение.
Това, драги стръшелови по-
читатели, е гаражът, а това до
него — новият „Москвич“
на Али Ибриямов, каруцар
в кооперативното стопанство
в с. Росица, Павликенско. Да,
сега Алиото кара курсовете
авто-мото дело и напролет раз-
правя, че щял да прави се-
мейна обиколка на България
с Москвича. На добър път,
Али!

Какво, не ви ли разсмях?
Е, да, не е смешно, но пък
твърде радостно и показате-
лно за жизненото равнище на
кооператорите.

(Завеса, конференсието оста-
ва пред завесата).

КОНФЕРАНСИЕ: Иче че-
те козаревско хоро. Посвещава
се на самодейците от селото,
които са в безсрочна отпус-
ка по случай изпълнението на
петиетката в съкратени сро-
кове и на читалищното ръко-
водство, в това число и на
платения читалищен органи-
затор Стефан Иванов, за кой-
то изразът „всепроходен поде-
м“ звучи твърде неясно.

КОНФЕРАНСИЕ: Позволе-
те да ви прочета три телегра-
ми, изпратени от нашите стръ-
шелчета по случай първия
стръшелов спектакъл.
Белаковец, Търновско. „Ця-
ла година селскооп драма за-
къса плана кокошките точка.
Наложно възраба — не си ли
продава кокошки, не ти про-
дава хляб“.
**Другата е от с. Вранилов-
ци, Габровско.** Тя гласи: „Съ-
ветът даде благословия чита-
лището стага склад ТКЗС“.
А ето и третата: „Магази-
нерката Йорданка Маринова
продава дефицитните стоки на
приятелите и познати точка.
Обявена за най-способна про-
фесионал в Хотинца, Търновско“
(Завесата се отваря)

КОНФЕРАНСИЕ: Не се
уудваме, че ахвате. Да това
е краветофермата на ТКЗС в с.
Върбовка, Павликенско. Не
сбъждат тези доячи, сед-
нали до кравите, че доят с

ръце. Или по-право съжалете
ти, защото близо 4 години
стоят немонтирани закупни-
те автодоилки, а електромото-
рът на агрегата изпълнява
друга длъжност в работилни-

— Кажете ми, Дешке, любите ли ме ти? ..
— Не те любя, Ти ме остави! ..

(Пак — завеса. Пред нея
то, началникът на ж. п. гара
този път излиза, без дори да
е представен от конференси-
онистите. Но какво става? Той
започва да рецитира).

„ЖАЛКА КАРТИНКА“
Пуфта, пафта, трака, трака,
през полята бѝа влака,
Спирка Честово намира,
поизпѝшка и се спира...
Слизат някакви другари,
после — две-три баби стари
със задръжени лица,
после майки със деца...

КОНФЕРАНСИЕ: Клоунът МИКИ ПОПИ!
рилов. Посаден съм и съм из-
расъл в с. Дъскот, Павликен-
ско, и съм назначен на длъж-
ността изпълнител по бюдже-
та. Боравя с пари и много
съм влюбен в парите. Затова
не отназах и на друга една
длъжност, но сега няма да ви
я казва. Познайте каква е!
Или, я да не ви мѝча: певец
съм в черквата. Да, аз обичам
много да пея и особено да
пригласим на дядо попа. Вто-
рата длъжност изпълнявам в
работното време на първата, а
първата в работното време на
втората. Когато както се на-
ложил! Например, има ли смърт
— там съм за опелото. По-
път казва, че друг такъв те-
нор едва ли би могъл да се
намери по земта. 20 лева, по
два пешкира и пълен стомах
с блажна яхния — това е ед-
нократно ми възнагражде-
ние за смъртен случай по цър-
ковния щат.

КОНФЕРАНСИЕ: Ха-ха-
ха, — може би, се смеете ве-
че. Не е никак смешно: луд
изяда и три зеленина, щом има
кой да му ги дава...
МИКИ ПОПИ: Почитаема
публика един въпрос: един
председател на селскооп купил
тестомесачка — такъвото де-
то меси тестото в хлебопечарни-

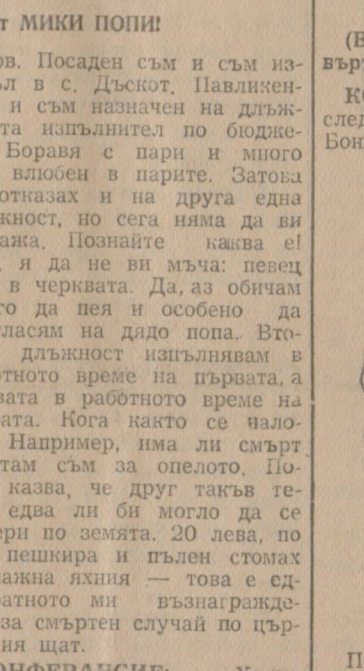
цата на ТКЗС. Дано сега ръ-
ководството на уедрения кооп-
ератив се сети да улесни
труда на доячите. Дано! ..
„А сега — „Арията на лиз-
гаря...“

— Кажете ми, Дешке, любите ли ме ти? ..
— Не те любя, Ти ме остави! ..

(Пак — завеса. Пред нея
то, началникът на ж. п. гара
този път излиза, без дори да
е представен от конференси-
онистите. Но какво става? Той
започва да рецитира).

„ЖАЛКА КАРТИНКА“
Пуфта, пафта, трака, трака,
през полята бѝа влака,
Спирка Честово намира,
поизпѝшка и се спира...
Слизат някакви другари,
после — две-три баби стари
със задръжени лица,
после майки със деца...

КОНФЕРАНСИЕ: Клоунът МИКИ ПОПИ!
рилов. Посаден съм и съм из-
расъл в с. Дъскот, Павликен-
ско, и съм назначен на длъж-
ността изпълнител по бюдже-
та. Боравя с пари и много
съм влюбен в парите. Затова
не отназах и на друга една
длъжност, но сега няма да ви
я казва. Познайте каква е!
Или, я да не ви мѝча: певец
съм в черквата. Да, аз обичам
много да пея и особено да
пригласим на дядо попа. Вто-
рата длъжност изпълнявам в
работното време на първата, а
първата в работното време на
втората. Когато както се на-
ложил! Например, има ли смърт
— там съм за опелото. По-
път казва, че друг такъв те-
нор едва ли би могъл да се
намери по земта. 20 лева, по
два пешкира и пълен стомах
с блажна яхния — това е ед-
нократно ми възнагражде-
ние за смъртен случай по цър-
ковния щат.

КОНФЕРАНСИЕ: Ха-ха-
ха, — може би, се смеете ве-
че. Не е никак смешно: луд
изяда и три зеленина, щом има
кой да му ги дава...
МИКИ ПОПИ: Почитаема
публика един въпрос: един
председател на селскооп купил
тестомесачка — такъвото де-
то меси тестото в хлебопечарни-

ците, държал я повече от го-
дина и половина немонтира-
харчил пари до Търново да
търсят електромех и пр.
Каква награда заслужава от
гледнщето на съкратените сро-
кове и скритите резерви?

ГЛАС ОТ САЛОНА: Питай
председателя на селкооп в с.
Златарица, Еленско.

МИКИ ПОПИ: Тъй ли? Ча-
кай да отида тогаз да го по-
питам... (Скрива се зад за-
весата)

КОНФЕРАНСИЕ: Десет ми-
нути почивка.
(Почивката минава в разо-
решени спорове на театрални-
те критики. Звънчетъ зън и
Завесата отново се разтвря).

КОНФЕРАНСИЕ: А сега
трагикомичната сцена „За-
мисълът на калугерката“.
(Действието стага на улица
„В. Левски“ — Търново. Появя-
ват се свивши свещеник дон-
чо Куцаров, а изстрѝча му кал-
угерката сестра Ефимия от
Арбанаси.)

ЕФИМИЯ: — Добър ден!
КУЦАРОВ: — Добър ден!
ЕФИМИЯ: — Ах, как съм
те сѝнувала!

(Въртящата сцена пак се за-
върта).

КОНФЕРАНСИЕ: Предис-
леден играе жонгльорът Сави-
Бони.

Погледнете го колко е ло-
вък, какъв фанк!... Истин-
ското му име е Сава Бонев.
Никой друг в „Градска търго-
вия“ — Дряново не би жо-
глирал така изкусно. Ах, как-
во изкуство! Като главен кал-
кулант и „Зам. директор“ по
най-изкусен начин той на-
значил жена си за продавачка
в сладкарница. Какво от туй,

че се пренебрегнала други же-
ни с по-тежко материално по-
ложение? По най-ловък начин
2—3 месеца той яде без да
заплаща храната в ресторант
„Москва“. Хванаха му спати-
те — какво от това? Той под-
прави ведомостта на друго
име и продължи да взема
храна без пари от кухнята. А
какъв жонгльор е в заемите!
Зае от магазинерката Мара
Пенчева пари и после отрече,
че е имало подобно нещо.
Майстор и това си е! Така
финно отваря тавана на хазай-
на си д-р Бахчеванов с под-
правен ключ, че никой не мо-
же да го хване на място. Но
ето, той привършва (или по-
право — трябва да привърш-
и!) своя номер. (Жонгльорът
се покланя. Но към сцената
политат глави самоводски лук
и развалени яйца. Едва го из-
вличат).

КОНФЕРАНСИЕ: Ще за-
крием със стихотворение, по-
светено на физкултурния са-
лон във ф-ка „Д. Каралов“ —
Габрово. Рецитира моя ми-
лост — конференсието Дядо
Мраз:

— Дружке, каня те за шах.
— Бива, ала ме е страх,
че ще взема да настипа
баш за Новата година!
Ако може — със балтона!

КОНФЕРАНСИЕ: Ще за-
крием със стихотворение, по-
светено на физкултурния са-
лон във ф-ка „Д. Каралов“ —
Габрово. Рецитира моя ми-
лост — конференсието Дядо
Мраз:

— Дружке, каня те за шах.
— Бива, ала ме е страх,
че ще взема да настипа
баш за Новата година!
Ако може — със балтона!

КОНФЕРАНСИЕ: Ще за-
крием със стихотворение, по-
светено на физкултурния са-
лон във ф-ка „Д. Каралов“ —
Габрово. Рецитира моя ми-
лост — конференсието Дядо
Мраз:

— Дружке, каня те за шах.
— Бива, ала ме е страх,
че ще взема да настипа
баш за Новата година!
Ако може — със балтона!

КОНФЕРАНСИЕ: Ще за-
крием със стихотворение, по-
светено на физкултурния са-
лон във ф-ка „Д. Каралов“ —
Габрово. Рецитира моя ми-
лост — конференсието Дядо
Мраз:

— Дружке, каня те за шах.
— Бива, ала ме е страх,
че ще взема да настипа
баш за Новата година!
Ако може — със балтона!

КОНФЕРАНСИЕ: Ще за-
крием със стихотворение, по-
светено на физкултурния са-
лон във ф-ка „Д. Каралов“ —
Габрово. Рецитира моя ми-
лост — конференсието Дядо
Мраз:

— Дружке, каня те за шах.
— Бива, ала ме е страх,
че ще взема да настипа
баш за Новата година!
Ако може — със балтона!

КОНФЕРАНСИЕ: Ще за-
крием със стихотворение, по-
светено на физкултурния са-
лон във ф-ка „Д. Каралов“ —
Габрово. Рецитира моя ми-
лост — конференсието Дядо
Мраз:

— Дружке, каня те за шах.
— Бива, ала ме е страх,
че ще взема да настипа
баш за Новата година!
Ако може — със балтона!

КОНФЕРАНСИЕ: Ще за-
крием със стихотворение, по-
светено на физкултурния са-
лон във ф-ка „Д. Каралов“ —
Габрово. Рецитира моя ми-
лост — конференсието Дядо
Мраз:

— Дружке, каня те за шах.
— Бива, ала ме е страх,
че ще взема да настипа
баш за Новата година!
Ако може — със балтона!

КОНФЕРАНСИЕ: Ще за-
крием със стихотворение, по-
светено на физкултурния са-
лон във ф-ка „Д. Каралов“ —
Габрово. Рецитира моя ми-
лост — конференсието Дядо
Мраз:

— Дружке, каня те за шах.
— Бива, ала ме е страх,
че ще взема да настипа
баш за Новата година!
Ако може — със балтона!

КОНФЕРАНСИЕ: Ще за-
крием със стихотворение, по-
светено на физкултурния са-
лон във ф-ка „Д. Каралов“ —
Габрово. Рецитира моя ми-
лост — конференсието Дядо
Мраз:

— Дружке, каня те за шах.
— Бива, ала ме е страх,
че ще взема да настипа
баш за Новата година!
Ако може — със балтона!

КОНФЕРАНСИЕ: Ще за-
крием със стихотворение, по-
светено на физкултурния са-
лон във ф-ка „Д. Каралов“ —
Габрово. Рецитира моя ми-
лост — конференсието Дядо
Мраз:

— Дружке, каня те за шах.
— Бива, ала ме е страх,
че ще взема да настипа
баш за Новата година!
Ако може — със балтона!

КОНФЕРАНСИЕ: Ще за-
крием със стихотворение, по-
светено на физкултурния са-
лон във ф-ка „Д. Каралов“ —
Габрово. Рецитира моя ми-
лост — конференсието Дядо
Мраз:

— Дружке, каня те за шах.
— Бива, ала ме е страх,
че ще взема да настипа
баш за Новата година!
Ако може — със балтона!

КОНФЕРАНСИЕ: Ще за-
крием със стихотворение, по-
светено на физкултурния са-
лон във ф-ка „Д. Каралов“ —
Габрово. Рецитира моя ми-
лост — конференсието Дядо
Мраз:

— Дружке, каня те за шах.
— Бива, ала ме е страх,
че ще взема да настипа
баш за Новата година!
Ако може — със балтона!

КОНФЕРАНСИЕ: Ще за-
крием със стихотворение, по-
светено на физкултурния са-
лон във ф-ка „Д. Каралов“ —
Габрово. Рецитира моя ми-
лост — конференсието Дядо
Мраз:

— Дружке, каня те за шах.
— Бива, ала ме е страх,
че ще взема да настипа
баш за Новата година!
Ако може — със балтона!

КОНФЕРАНСИЕ: Ще за-
крием със стихотворение, по-
светено на физкултурния са-
лон във ф-ка „Д. Каралов“ —
Габрово. Рецитира моя ми-
лост — конференсието Дядо
Мраз:

— Дружке, каня те за шах.
— Бива, ала ме е страх,
че ще взема да настипа
баш за Новата година!
Ако може — със балтона!

КОНФЕРАНСИЕ: Ще за-
крием със стихотворение, по-
светено на физкултурния са-
лон във ф-ка „Д. Каралов“ —
Габрово. Рецитира моя ми-
лост — конференсието Дядо
Мраз:

— Дружке, каня те за шах.
— Бива, ала ме е страх,
че ще взема да настипа
баш за Новата година!
Ако може — със балтона!

КОНФЕРАНСИЕ: Ще за-
крием със стихотворение, по-
светено на физкултурния са-
лон във ф-ка „Д. Каралов“ —
Габрово. Рецитира моя ми-
лост — конференсието Дядо
Мраз:

— Дружке, каня те за шах.
— Бива, ала ме е страх,
че ще взема да настипа
баш за Новата година!
Ако може — със балтона!

КОНФЕРАНСИЕ: Ще за-
крием със стихотворение, по-
светено на физкултурния са-
лон във ф-ка „Д. Каралов“ —
Габрово. Рецитира моя ми-
лост — конференсието Дядо
Мраз:

— Дружке, каня те за шах.
— Бива, ала ме е страх,
че ще взема да настипа
баш за Новата година!
Ако може — със балтона!

КОНФЕРАНСИЕ: Ще за-
крием със стихотворение, по-
светено на физкултурния са-
лон във ф-ка „Д. Каралов“ —
Габрово. Рецитира моя ми-
лост — конференсието Дядо
Мраз:

— Дружке, каня те за шах.
— Бива, ала ме е страх,
че ще взема да настипа
баш за Новата година!
Ако може — със балтона!

КОНФЕРАНСИЕ: Ще за-
крием със стихотворение, по-
светено на физкултурния са-
лон във ф-ка „Д. Каралов“ —
Габрово. Рецитира моя ми-
лост — конференсието Дядо
Мраз:

— Дружке, каня те за шах.
— Бива, ала ме е страх,
че ще взема да настипа
баш за Новата година!
Ако може — със балтона!

КОНФЕРАНСИЕ: Ще за-
крием със стихотворение, по-
светено на физкултурния са-
лон във ф-ка „Д. Каралов“ —
Габрово. Рецитира моя ми-
лост — конференсието Дядо
Мраз:

— Дружке, каня те за шах.
— Бива, ала ме е страх,
че ще взема да настипа
баш за Новата година!
Ако може — със балтона!

КОНФЕРАНСИЕ: Ще за-
крием със стихотворение, по-
светено на физкултурния са-
лон във ф-ка „Д. Каралов“ —
Габрово. Рецитира моя ми-
лост — конференсието Дядо
Мраз:

— Дружке, каня те за шах.
— Бива, ала ме е страх,
че ще взема да настипа
баш за Новата година!
Ако може — със балтона!

— Влизай! Хладно е в салона,
че за смѝх или за срам
печка още няма там! ..

(Завесата се спуска)
ГЛАС ЗАД ЗАВЕСАТА:
Дочуване, драги стръшелови
почитатели! Очаквайте с ин-
терес следващия стръшелов
естрадно-сатиричен спектакъл.
На него ще видите сцен-
ки, подобни на тре-
ненските младежки
забави (уреждани от читалище
„В. Коларов“ и ДКМС при
ф-ка „А. Стоянов“), дето се
пущи и салонът дими като
турско кафе, дето се свирят
„Мамбо италиано“ и се играе
танц-какафония, дето няма и
помен от литературна про-
грама; ще чуете за директора на
ДИП „Домат“, Димитър Мън-
гов, за служителите Стоян
Димитров и за още някои, които
напуснаха в неделя трудовия
ден два часа по-рано, за да
отидат на лов; ще видите из-
тересна сцена как коопера-
торите от с. Дичин, Търнов-
ско, исчат да работят, а ръ-
ководителите в стопанството
не им осигуряват работа, ма-
кар да има толкова много ра-
бота на полето; ще видите
още... но я по-добре да ос-
тавим за другия път. Заповя-
дайте на нашия стръшелов
естрадно-сатиричен спектакъл!
Довиждаме!

Текст: Н. КОРТИН
Стихове: Стефа ТОМЕВА
Карикатури: П. БОРСУКОВ
(По материали на: Етър, Кр.
Дайнов, К. Колев, Глогов, Трън, Т.
Иванев, Крстев — Николов, П.
Пенков, В. Александрова, М. Ни-
колов, Хр. Мирчев, Въртийски —
Ангелов, Ис. Петров, Д. К. П.
Панонски, Ал. Мечков, Ис. Павлов,
Ст. Киров и П. Спиридонов.)

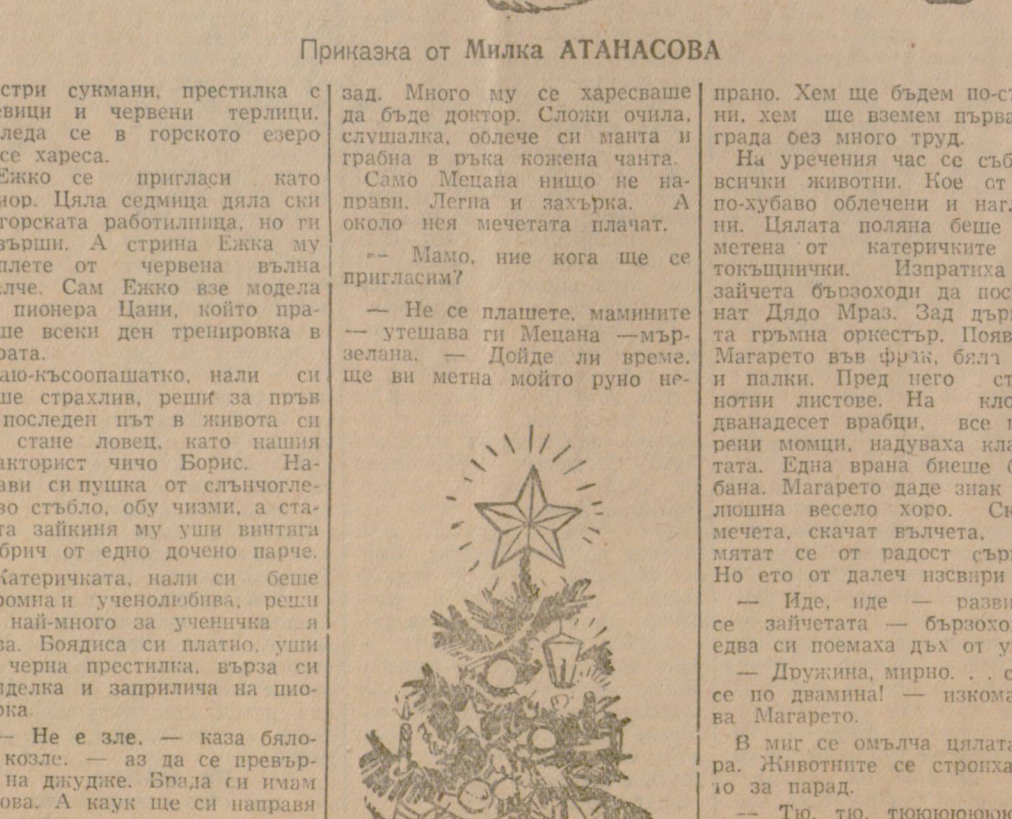

Красиво направен плакат ка-
ни работниците от обувния за-
вод „Сърп и чук“, Габрово на
новогодишна вечер.

КРАЙ ЕЛХАТА

ДЕЦАТА
Стъпникът ще ни открие
утре път и до луната.
Колко весели сме ние
днеска край елхата...
Шум наоколо се вдига
почваме игри, заклички.
Дядо Мраз при нас пристига
с пълен кош играчки...
С радост гледаме го всички,
край елхата наредени
и му пееме песнички —
радостни, засмени...
Той със нас ведно запява
и елхата ни похваля,
после всички ни дарява
и с любов ни сали...
ДЯДО МРАЗ
Стъпникът край мен премина
пак по своята орбита;
— Нека Новата година
да ви е честита! ..
Стоян П. КОВАЧЕВ

ГОРСКИ КАРИКАИ

Приказка от Милка АТАНАСОВА

торого, а от шейната, покри-
та със сняг, скочи Дядо Мраз.
— Добре дошъл, Дядо Мраз,
добре дошъл! — развикаха се
радостно животните.
Здравейте, мои горски
приятели, отвърна Дядо
Мраз. Виждам, че добре сте
се потрудили, затова се пола-
га и добре да се повеселим.
Той сѝне от шейната голяма
елка и я сложи сред полянка-
та. А на елхата какво ли ни-
ма? Моркови за зайчетата,
зелки за козлетата, тревичка
за сърнетата, сланичка за въл-
четата, медец за мечетата.
Запљаскаха от радост живо-
тните — иде им да разцелуват
Дядо Мраз. Две джуджета под
несоха снежен трон и го по-
каниха да седне. Седна Дядо
Мраз:
— А сега нека да видя ва-
шия карнавален парад. Аз с
моите снежинки журито ще
бѝдем.
От двете му страни накача-
ха рой снежинки-звезделички.
Гръмна пак музиката. Минаха
пред Дядо Мраз по двойки
животните Кума Лиса-звеновод-
ка, Кумчо Вълчо-чичо доктор,
Зайчето-ловещ, Ежко-ско-